UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXII.

31. Maij. Pridie Cal. Junij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45295

Visual Library

cœlitibus conjunxerit. *Sub ſcuto Dominicæ Paſſionis mori, præoccupata de infelici morte victoria eſt. Sed ne aliter ego decedam, ſacratiſſima illa Inſignia mihi imprime. Inexpugnabile erit, licèt in anguſtijs trepidans cor meum, ſi horum armorum fulgore reſplendeat.*

Paſſio Chriſti ſolatiū morientium.

S. BERNARDUS, ſer. 61. in Cant.

Patet arcanum cordis per foramina corporis; patet magnum illud pietatis ſacramentum, patent viſcera miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitavit nos oriens ex alto. Quidni viſcera per vulnera pateant? In quo enim clariùs, quàm in vulneribus tuis eluxiſſet, quòd tu, Domine, ſuavis & mitis, & multæ miſericordiæ?

Per vulnera Chriſti patet miſericordia DEI.

31. *Maij. Pridie Cal. Junij.*

Obijt anno 1221.

B. STEPO, ſanctimonialium in monaſterio Montis Salvatoris Sacellane: quem de alterius vitæ felicitate ſecurum fecit Angelorum Regina: eam enim beata Margaritha vidit geſtantem manu coronam, tibi in meritorum prœmium deſtinatam. Sed revelationis

lationis fidem reliquerat ambiguam, genus mortis omnino alienum à vitæ tranſactæ innocentia: dum febri maligna correptus, corruptíſque amentiâ ſenſibus, animam emiſiſti. Verùm crebra ad tumbam miracula oſtenderunt, pretioſam ſæpiùs in conſpectu DEI eſſe mortem ſanctorum, licèt in oculis hominum æſtimetur afflictio exitus illorum. *Etiamſi Chriſtus curam præparationis ad mortem non tam ſeriò nobis commendâſſet, tuum ſanè exemplum ſatis ſupérque ſomnolentiam meam excitare poteſt, ne graviſſimum hoc negotium ultrà procraſtinando negligam: ſed nunc agam, quod decretoriâ illâ horâ me egiſſe optabo.*

Dei judicia occulta

Præparatio ad mortē.

B. HERMANNE: qui à parentibus, indolem tuam pietati magìs quàm ſæculi vanitatibus idoneam cernentibus ad ſtudia primùm, inde ad collegium Canonicorum Boñenſium promotus, cùm te mundi periculis nimis vicinum reputares, in Hemmenrode arctiores vivendi canones, ſub Inſtituto Ciſtercienſi arripuiſti. Quo id ſpiritu egeris, B. Henrico, magnæ ſanctitatis ibidem Converſo, DEUS oſtendit: dum ſuper caput ab Abbate ſacrum religionis habitum ſuſcipientis, columbam candidam conſpexit: quam exinde frequenter idem vir ſanctus tibi nunc ſa-

Obijt anno 1225.

Colūba ſuper caput tyronis apparet.

crificanti, nunc munia Prioris obeunti præſentem videre meruit. Unde mirum non fuit, infinita maligni ſpiritûs machinamenta, quibus multos infeſtabat, per acceptam divinitùs prudentiam tuam fuiſſe eliſa.

Tentatis mirè ſubvenit.

Torquebatur è fratribus quidam gravibus immundi veteratoris ſagittis: cui à te conſilium petenti nihil aliud imperaviſti, quàm ut redeuntem ad priſtinas moleſtias hoſtem his tantùm verbis à ſe abigeret: *Confeſſarius meus tibi præcipit, ut me vexare deſiſtas.* Non huic duntaxat, ſed pluribus quoque alijs ſic delegatum à te imperium ſaluti fuit. Et pietati tuæ ſerviebat ludibrijs ſuis miſer andabata; dum ſub divinis laudibus modò ſpecie immanis Æthiopis, modò ruſticani hominis monſtroſo ſchemate, quin & caudæ vulpinæ figurâ oblatus, ſuos tibi conatus detexit; quos tu mox aut monitis paternis prævenire, aut orationum armis diſſipare ſolebas.

Dæmonis larvas intuetur.

Inter tot utiliſſimas curas licèt fatigari neſcires, ſubeſſe tamen quàm præeſſe malueras. Deſcendebat nimirum humilitas tua, altiùs ſtatim aſcenſura. Id jucunda, & myſterijs plena viſio tibi præmonſtravit; ex qua & futuram promotionem, & ejuſdem ſucceſſum clarè cognoviſti. Miſſus igitur ad conſtruendum monaſterium

Revelatur illi futura promotio.

ſterium Heiſterbacenſe, liberalitate A-leidis, pijſſimæ Fundatricis, per annos circiter quinque novellam plantationem ad uberrimos ſanctimoniæ fructus educâſti. Quâ mortuâ, impij heredes in bona jam dudum DEO ſacrata involantes, tantum lucri diris vexationibus reportaverunt; ut divinâ in eos deſæviente vindictâ, horribili omnes morte interierint. Nondum ſedata erat hæc tempeſtas, cùm ex Heiſterbacho tuo Hemmenrodem revocatus es, ac illius cœnobij gubernaculo admotus. Secuturi erant omnes filij Heiſterbacenſes, ut à prædonum furore liberis, in materno tecum gremio vivere liceret. Quibus ob intempeſtivos metus increpitis, tridui orationem impetrâſti. Quo elapſo, per viſum tibi opem promiſit afflictorum ſolatium MARIA manu geſtans ramum ſpinæ ſylveſtris, flore recenti, contra hiemalis tunc morem temporis, vernantem: juſsítque locum indagare, in quo ejuſmodi vepretum inter emortua frigore arboreta floreret. Mox reperto prodigioſi germinis indicio, fixæ ibidem novę ſedi inditum nomen, Loci S. MARIÆ. Sed aſpirans ad meliores tandem ſedes anima, nondum perſecto opere, ad cœlos evolavit. *Iterum recentem mihi*

Dei ira in bonorum ſacrorũ invaſores.

B. V. opem affert afflicto.

Fiducia in B. V. *addis ſtimulum, totâ mentis fiduciâ committendi me Piiſſimæ Deiparenti. Scio, eadem eſt illi ſolicitudo de mortalium ſalute, quæ Filio, qui venit quærere, & ſalvum facere, quod perierat.*

Regimẽ dimiſit anno 1137. B. FULCO, ſummæ perfectionis indefeſſe ſectator. Vivebas in celebri Savigniacenſium Congregatione laudabiliter: auditâ tamen B. Ligerij famá, quâ tunc eremum Dunenſem illuſtrabat, de ſuperiorum licentia ad eundem te contuliſti. Præviderat Orcus ſurrecturi aliquando monaſterij ſanctimoniam, quam ob cauſam te, viſibiliter importunus, à propoſito deterrere conabatur: ſed irrito labore. In dies enim creſcente diſcipulorum numero, eremitorium tranſivit in ampliſſimum cœnobium, in quo Savigniacenſium leges à te inductę, rigidiſſimè obſervabantur. At ne ſic quidem acquievit fervor ille tuus, ad altiora ſemper contendens. Occaſionem exequendi, quod diu agitaveras, conſilij præbuit tua promotio ad dignitatem Abbatialem: quæ cùm humili animo eſſet graviſſima, ad Claramvallem ſeceſſiſti: ubi à ſancto Patriarcha BERNARDO multis precibus impetrâſti, ut te inter tyrones recepto, filiorum ſuorum chariſſimum (ſibi nempe in Claravalle

Inſidias dæmonis contemnit.

Fit ex Abbate tyro.

Claravalle ſucceſſurum) B. Robertum Dunenſibus præfecerit. Hîc deſiderij tui ſummam adeptus, ita ultimos vitæ annos tranſcurriſti, ut tantum in tanto filio Patrem nemo non agnoſceret, & veneraretur. *Terra, licèt infœcunda, culta tamen, fructus producit. Sterilem ergo cordis mei agrum, exemplo indefeſſi fervoris tui me doce diligentiùs excolere: nullus hîc labor ſuo fructu carebit.*

S. BERNARDUS, *ſer. 63. in Cant.*

Sapientis & ſtulti diſcrimen.

Viro ſapienti ſua vita vinea eſt, ſua mens, ſua conſcientia: nihil quippe incultum deſertúmve in ſe ſapiens derelinquet. Stultus non ita. Cuncta apud eum neglecta invenies, cuncta jacentia, cuncta inculta & ſordida.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN